

назначи въ кратцѣ, що є св. Димитріе Ростовскій за славянско баснословіе забѣлжилъ мимоходно.

Въ пьрвыхъ, казва, поставили сж' были Славяни начлвѣйшаго куміра (идола) имянемъ Перуна, бога грома, мълній и облаковъ дѣждевыхъ. Тѣло негово было отъ дьрва съ хиртостиѣ изсѣчено, главѣ ималъ излѣнѣ отъ сребра, уши златени, нозѣ желѣзнѣ, въ рѣцѣ дѣржалъ камень, по подобіѣ Перуна пылаѣща, украсенъ былъ съ драгоцѣнны каменія: а прѣдъ нему огонь всегда горѣлъ. Ако ли по нераданіѣ жрѣческому бы ся случило да угаснѣе огонь, казнили смъртіѣ онаго жрѣца, акы врага богу своему.

Вторый куміръ былъ є Волосъ, богъ скотовъ.

Трѣтый былъ Позвидъ, или Похвистъ, или Вихромъ, богъ въздуха, и безгодиѣ.

Четвертый куміръ былъ є Лада, и сынъ ѣ Лель, бози веселія и всякаго благополучія. Рачителства жьртвы имъ приносили готовящій ся къ браку, помощиѣ ихъ мняще себѣ добро, весело и любезно житіе да придобіѣтъ.

Пятый куміръ былъ Купало (Ярило), кого сж' мнѣли за Бога на земскія плодове и въ началѣ жьтвы приносили му сж' благодареніе.

Шестый куміръ є былъ Колѣда. Богъ кому сж' тържествували 13. декабря.

Отсѣнѣ тѣйзи куміры имали сж' и другы многы; имянемъ Слядь, или Ослядь, Корша, или Хорсѣ, Дашуба, или Дажь, Сриба или Стрибовъ, Самаергля или Самаргль, Мькожь или Мокожь, коймъ сж' въздавали жьртвы и хваленія акы Богу. —

Отъ другы списатели ся спомянуваѣтъ и слѣдній славянски Богове.

Бѣлый Богъ — Богъ всякаго блага и доброты и проч. онъ є ималъ и свои добры духове.

Чѣрный Богъ.